

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/44528 en 08/7535 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 24 april 2008 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 28 februari 2008 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 april 2008, verzonden op 28 april 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

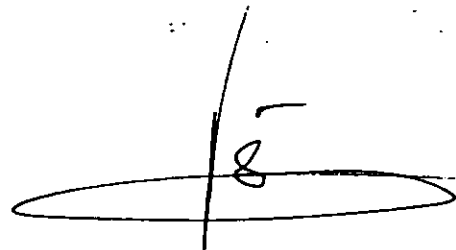
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 oktober 2008

154-577.

Verzonden: 14 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'S' or 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/44528 en 08/7535

Uitspraak van de voorzieningenrechter van 24 april 2008

inzake

geboren op
van Liberiaanse nationaliteit,
verblijvende te
verzoeker,
gemachtigde mr. M.R.F. Berte,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. M.M.J. Pieters.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij besluit van 20 november 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker om verlening
van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "conform
beschikking Minister" afgewezen.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bezwaar gemaakt.

Op 26 november 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter van deze rechtbank, wegens
het aan het bezwaar onthouden van schorsende werking, verzocht om hangende de
bezwaarschriftprocedure een voorlopige voorziening te treffen.

Bij besluit van 28 februari 2008 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Verzoeker heeft op 29 februari 2008 beroep ingesteld tegen dit besluit. Tevens heeft
verzoeker op dezelfde datum de voorzieningenrechter verzocht de grondslag van onderhavig
verzoek te wijzigen en het verzoek aan te merken als een verzoek om voorlopige voorziening
hangende het ingediende beroep.

AWB 07/44528 en 08/7535

2

De zaak is behandeld op de zitting van 10 april 2008, waar verzoeker is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien een besluit is genomen op grond van de Wet op de vreemdelingenwet, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. De voorzieningenrechter stelt vast dat het beroep in de bodemzaak op grond van het bepaalde in artikel 6:16 van de Awb geen schorsende werking heeft, zodat verzoeker op grond van het bestreden besluit uit Nederland kan worden verwijderd. Verzoeker heeft daarom belang bij de beoordeling van het onderhavige verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening.
3. Artikel 8:86, eerste lid, van de Awb bepaalt dat de voorzieningenrechter, indien hij van oordeel is dat na de zitting waarop het verzoek is behandeld nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak kan doen in de hoofdzaak.
4. De voorzieningenrechter is van oordeel dat zich hier een situatie voordoet als bedoeld in artikel 8:86 van de Awb en zal derhalve onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarbij wordt opgemerkt dat partijen in de uitnodiging voor de zitting op de bevoegdheid van de voorzieningenrechter zijn gewezen om tevens uitspraak te doen in de aan het verzoek om voorlopige voorziening ten grondslag liggende hoofdzaak.
5. De voorzieningenrechter gaat bij de beoordeling van het verzoek uit van de volgende feiten.
6. Verzoeker is op 27 oktober 2004 Nederland ingereisd en heeft op 18 november 2004 een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Deze aanvraag is bij besluit van 21 november 2004 afgewezen. De asielprocedure van verzoeker is beëindigd met de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 15 juli 2005 (AWB 04/51589) waarbij het beroep van verzoeker ongegrond is verklaard. Op 30 november 2006 heeft verzoeker de onderhavige aanvraag ingediend.
7. Aan de orde is de vraag of het besluit van 28 februari 2008 in rechte stand kan houden.
8. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat verzoeker niet voldoet aan het vereiste dat hij dient te beschikken over een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv-vereiste). Voorts ziet verweerder geen aanleiding om op grond van het bepaalde in artikel 17, eerste lid, onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) of onder toepassing van de zogeheten hardheidsclausule als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) verzoeker vrij te stellen van het mvv-vereiste.
9. Eiser is daarentegen van mening dat hij op medische gronden dan wel op grond van de hardheidsclausule dient te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste.

AWB 07/44528 en 08/7535

3

Ter onderbouwing hiervan heeft hij – kort samengevat – aangevoerd dat de tegenstrijdigheden uit zijn asielrelaas hem niet langer kunnen worden tegengeworpen. Verder geeft verzoeker aan dat hij medische behandeling behoeft, maar geen toegang hiertoe heeft omdat hij geen ziektekostenverzekering heeft. Vanwege de bewijsnood van verzoeker had verweerder het Bureau Medische Advisering dienen in te schakelen. Verweerder had verzoeker verder in de gelegenheid moeten stellen zijn beroep op de hardheidsclausule nader te onderbouwen.

De vader van verzoeker is ernstig ziek en heeft de verzorging door verzoeker nodig.

Dergelijke verzorging en steun zijn niet verkrijgbaar bij een instelling. Indien verzoeker Nederland zou dienen te verlaten, zou het snel bergafwaarts gaan met zijn vader.

Verzoeker beroept zich verder op het gelijkheidsbeginsel ten aanzien van de zogenoemde "14-1 zaken" waarbij wel zowel asielgerelateerde als reguliere gronden zijn meegewogen.

Verzoeker kan daarnaast, ondanks pogingen hiertoe, niet in het bezit worden gesteld van reisdocumenten en kan aldus niet terugkeren naar het land van herkomst om een mvv aan te vragen. Het tegenwerpen van het mvv-vereiste is verder in strijd met het bepaalde in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Ten slotte had verweerder verzoeker moeten horen op zijn bezwaarschrift.

10. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

11. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de wet worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

12. De artikelen 17 van de Vw 2000 en 3.71 van het Vb 2000 bieden de mogelijkheid tot vrijstelling van het mvv-vereiste.

13. Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft, voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand, niet verantwoord is om te reizen.

14. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker niet heeft aangetoond dat het gelet op zijn gezondheidssituatie niet verantwoord is te reizen. Het is aan verzoeker om zijn aanvraag nader te onderbouwen en in dit kader evenzo aan verzoeker om zijn medische situatie te onderbouwen. Gebleken is dat verzoeker niet onder medische behandeling staat. Dat verzoeker niet is verzekerd voor ziektekosten doet hieraan niet af. De enkele stelling van verzoeker dat hij vanwege zijn psychische klachten niet terug kan keren naar zijn land van herkomst is onvoldoende voor een geslaagd beroep op vrijstelling van het mvv-vereiste.

15. Verweerder heeft aldus op goede gronden vastgesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

AWB 07/44528 en 08/7535

4

16. Het geschil spitst zich verder toe op de vraag of het vasthouden van verweerder aan het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

17. De voorzieningenrechter stelt voorop dat uit de wetsgeschiedenis blijkt dat zij zich terughoudend dient op te stellen bij de toetsing aan artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, waarbij zij aantekent dat de reikwijdte van dit artikellid uiterst beperkt is. Een beroep op de in dit artikellid genoemde onbillijkheid wordt in beginsel slechts in zeer uitzonderlijke en individuele gevallen gehonoreerd.

18. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat hetgeen verzoeker ter onderbouwing van zijn beroep op de hardheidsclausule heeft aangevoerd geen aanleiding geeft om verzoeker vrij te stellen van het mvv-vereiste, dat van hem in redelijkheid kan worden verlangd dat hij de vereiste mvv aanvraagt in Liberia en dat hij de behandeling van die aanvraag aldaar afwacht.

19. Verweerder heeft er hierbij terecht op gewezen dat de asielgerelateerde gronden waarop verzoeker zich beroept niet kunnen worden meegewogen in de onderhavige procedure. Voor zover verzoeker stelt dat de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, zoals deze is vastgesteld in zijn asielprocedure, niet langer aan hem kan worden tegengeworpen nu belangrijke punten van deze ongeloofwaardigheid onderuit zijn gehaald, wordt opgemerkt dat verzoeker deze argumenten kan aanvoeren bij een eventueel in te dienen herhaalde asielaanvraag. De verwijzing door verzoeker naar de zogenoemde "14-1 zaken" gaat niet op nu verzoeker een specifieke aanvraag heeft gedaan voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "conform beschikking Minister". Bij een dergelijke reguliere procedure kunnen volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) asielmotieven niet worden meegewogen.

20. Dat verzoeker onvoldoende in de gelegenheid zou zijn gesteld door verweerder om zijn beroep op de hardheidsclausule te onderbouwen, wordt niet gevolgd. Het is immers aan verzoeker om bij zijn aanvraag alle voor verweerder benodigde relevante informatie over te leggen en zijn aanvraag aldus voldoende te onderbouwen. Daarenboven heeft verzoeker van verweerder de gelegenheid gekregen om zijn aanvraag en beroep op de hardheidsclausule nog nader te onderbouwen bij het door hem ingediende bezwaarschrift.

21. Met betrekking tot de slechte gezondheid van de vader van verzoeker is de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel dat niet is gebleken dat de vader van verzoeker voor zijn verzorging volledig van verzoeker afhankelijk is en dat deze zorg niet kan worden geboden door de daarvoor aangewezen instellingen. In de brief van de behandelend arts wordt gesteld dat verzoeker een grote steun voor zijn vader is en het te verwachten is dat de zorg door een zorginstelling niet vergelijkbaar zou zijn. Uit deze brief kan echter niet worden opgemaakt dat de vader van verzoeker bij een tijdelijke terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst in een medische noodsituatie zal geraken en dat zijn vader niet voor de duur van de mvv-procedure kan worden verzorgd door een zorginstelling. Verzoeker heeft aldus niet aangetoond dat vasthouden aan het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Voor verweerder bestond er geen aanleiding nadere informatie op te vragen, nu het aan verzoeker is om zijn stellingen nader te onderbouwen.

AWB 07/44528 en 08/7535

5

22. De voorzieningenrechter is verder met verweerder van oordeel dat verzoeker niet heeft aangetoond dat de Liberiaanse ambassade niet bereid of in staat is om verzoeker in het bezit te stellen van de vereiste reisdocumenten voor terugkeer naar Liberia.

23. De voorzieningenrechter wijst in dit verband op de nationaliteitsverklaring die door de Liberiaanse ambassade te Brussel is afgegeven op 14 juli 2006 en op grond waarvan het mogelijk moet zijn een Laissez Passer te verkrijgen. In ieder geval heeft verzoeker niet aangetoond dat hem geen Laissez Passer zal worden verstrekt. Dat verweerder hierbij had dienen te bemiddelen kan niet worden gevolgd nu het, zoals reeds eerder is overwogen, aan verzoeker is om zijn aanvraag nader te onderbouwen. Evenmin is aangetoond dat verzoeker niet in het bezit zou kunnen worden gesteld van identiteitsdocumenten of een paspoort.

24. De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat uit hetgeen verzoeker in het kader van zijn beroep op artikel 8 van het EVRM heeft aangevoerd, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet volgt dat hem op grond van dit artikel vrijstelling van het mvv-vereiste moet worden verleend. De rechtbank is van oordeel dat het onverkort vasthouden aan het mvv-vereiste in het licht van uitspraak van de Afdeling van 9 november 2007 (200702675/1; LJN BB8353, JV 2008/14) slechts in zeer uitzonderlijke situaties schending van het in artikel 8 van het EVRM genoemde recht op familie- en gezinsleven oplevert.

Hierbij wordt in aanmerking genomen dat de weigering verzoeker verblijf hier te lande toe te staan er niet toe strekt hem een verblijfstitel te ontnemen die hem tot het uitoefenen van het familie- en gezinsleven hier te lande in staat stelde. Voorts houdt het tegenwerpen van het mvv-vereiste niet noodzakelijkerwijs in dat verzoeker blijvend zal worden gescheiden van zijn vader. Het mvv-vereiste beoogt immers slechts te bewerkstelligen dat de toetsing van de vraag of aan de toelatingsvoorwaarden wordt voldaan plaatsvindt voordat een vreemdeling Nederland inreist.

25. Ten slotte wordt overwogen dat, nu uit de inhoud van het bezwaarschrift, beoordeeld in samenhang met hetgeen in eerste instantie door verzoeker is aangevoerd en met de motivering van de primaire beslissing, reeds aanstonds bleek dat de bezwaren van verzoeker ongegrond waren en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk was over die conclusie, verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het bezwaar van verzoeker kennelijk ongegrond was als bedoeld in artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb. Er bestond derhalve geen nlicht om verzoeker on nite te ——— .

26. Hetgeen verzoeker overigens heeft aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

27. Het beroep is derhalve ongegrond.

28. Gezien de beslissing in de hoofdzaak zal het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.

29. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

30. Beslist wordt als volgt.

AWB 07/44528 en 08/7535

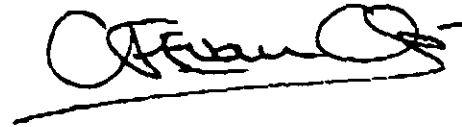
6

Beslissing

De voorzieningenrechter,

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. C.F.E. van Olden-Smit als voorzieningenrechter in tegenwoordigheid van mr. drs. C.R. Jansen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 24 april 2008.

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursre
te s-Hertogenbo

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover betrekking hebbend op de beslissing in de hoofdzaak, hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **28 APR. 2008**

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

Bezoekadres Tilburg
Verdiplein 104
T 013 535 3885
F 013 707 4690

Correspondentieadres
Postbus 2025
5001 CA Tilburg

Bezoekadres Utrecht
Vasco Da Gamaaan 11
T 030 707 4112
F 030 707 4113

Correspondentieadres
Postbus 2245
3500 GE Utrecht

info@bmbadvocaten.nl
www.bmbadvocaten.nl
BTW NL 8143 29 159 801

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
22 MEI 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	V I
BEHANDELD DD:	FAR:

AANGETEKEND

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Tevens per fax: 070 3651380 (alleen productie 1)

Tilburg, 22 mei 2008

HOGER BEROEPSCHRIFT VREEMDELINGENZAKEN

Betreft: De heer geboren op van
LIBERIAANSE NATIONALITEIT

INDnr.: 0410.27.0312

Vnr.:

Ons kenmerk: 20080301

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen;

De heer geboren op van Liberiaanse nationaliteit, thans verblijvende te verder te noemen 'appellant', in deze zaak woonplaats kiezende aan het Verdiplein 104 ten kantore van advocate en procureur mw. mr. Madeleine R.F. Berte, die als zodanig bepaaldelijk daartoe gevolmachtigd onderhavig hoger beroepschrift namens appellant ondertekent en indient. Onderhavig hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te 's Hertogenbosch, d.d. 24 april 2008, verzonden op 28 april 2008, AWB 07/44528 en AWB 08/7535 (*productie 1*)

GRIEF 1

Appellant kan zich niet verenigen met de navolgende overweging van de rechtbank:

- *"Het is aan verzoeker om zijn aanvraag nader te onderbouwen en in dit kader evenzo aan verzoeker om zijn medische situatie te onderbouwen. Gebleken is dat verzoeker niet onder medische behandeling staat. Dat verzoeker niet is verzekerd voor ziektekosten doet hieraan niet af. De enkele stelling van verzoeker dat hij vanwege zijn psychische klachten niet terug kan keren naar zijn land van herkomst is onvoldoende voor een geslaagd beroep op vrijstelling van het mvv- vereiste".*

Reeds in de bezwaarfase is kenbaar gemaakt dat appellant vanwege de onmogelijkheid om hier te lande medische behandeling te krijgen hij zijn stelling dat hij het psychisch niet aankan om terug te moeten keren naar Liberia, niet nader kan onderbouwen. In het kader is het tevens verwezen naar het feit dat appellant ernstig is mishandeld in Liberia hetgeen ook moge blijken

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd, vermeerderd met het eigen risico onder die verzekering. Een kopie van de huidige polis met voorwaarden ligt ter inzage op het kantoorsecretariaat. Stichting Beheer Derdengelden Mrs. Cooman & Maalsté, KvK nr. 30198685, rekeningnummer 470156430

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

aan de stand van zijn arm die door de rebellen gebroken is, doch ook uit de littekens van de messteken die appelland zijn toegebracht (*productie 2, aanvullend bezwaar, pagina 2*). In de beroepsfase is vervolgens dit standpunt herhaald en aangegeven dat in het kader van de zorgvuldigheid het gezien appelland zijn bewijsnood in de lijn der verwachting had gelegen indien verweerder het Bureau Medische Advisering had ingeschakeld, (*productie 2, aanvullend bezwaar*) deze bij schrijven van 8 april 2008 nog een schrijven overgelegd van Vluchtelingenwerk Baarn, waaruit moge blijken dat vier verschillende instanties zijn benaderd om appelland medische behandeling te geven doch zij allen dit geweigerd hebben nu er geen verwijzing van een huisarts ligt en er geen financiële draagkracht is (*productie 3*)

Appelland stelt zich dan ook op het standpunt dat hij zijn bewijsnood in het onderbouwen van zijn psychische klachten aannemelijk heeft gemaakt en deswege de overweging van de rechtbank dat de enkele stelling van verzoeker dat hij vanwege zijn psychische klachten niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst onvoldoende is voor een geslaagd beroep op vrijstelling van het mvv- vereiste, onredelijk is. Appelland persisteert daarbij dat het gezien de bewijsnood in deze op de weg van verweerder had gelegen om nader onderzoek te doen naar appelland zijn psychische klachten middels een arts van het Bureau Medische Advisering.

GRIEF 2

Appelland kan zich niet verenigen met de navolgende overweging van de rechtbank:

- *"De verwijzing door verzoeker naar de zogenaamde "14-1 zaken" gaat niet op nu verzoeker specifieke aanvraag heeft gedaan voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "conform beschikking Minister". Bij een dergelijke reguliere procedure kunnen volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrecht van de Raad van State asielmotieven niet worden meegewogen"*.

Zoals reeds in de bezwaarfase aangegeven (*productie, 2, aanvullend bezwaar pagina 3*) is ondergetekende zich er van bewust dat er sinds de Leemtewet in het Nederlandse vreemdelingenrecht een strikte scheiding bestaat tussen asiel en regulier. Niettemin persisteert appelland bij de stelling dat deze strikte scheiding voor wat betreft de restcategorie "bijzondere individuele omstandigheden" niet houdbaar is gelijk als in de situatie van de zogenaamde "14-1 brieven". Bijzondere individuele omstandigheden waarom van iemand niet geveerd kan worden om een mvv te gaan aanvragen, met het risico dat deze nimmer wordt verkregen, kunnen nu eenmaal zowel reguliere aspecten bevatten zoals familielevens als asiel gerelateerde aspecten, zoals de situatie in het land alwaar de mvv- aanvraag gedaan dient te worden. Appelland heeft zich in deze dan ook beroepen op het gelijkheidsbeginsel nu niet valt in te zien dat bij de schrijvende gevallen die voor 18 maart 2005 een zogenaamde "14-1 brief" hebben geschreven wel naar een combinatie van reguliere en asielaspecten gekeken wordt doch dat dit anders is bij de beoordeling van een zogenaamd "bijzonder individueel geval", waar in feite net zo goed een beroep gedaan wordt op de schrijvendheid van de zaak.

In dit verband zij nog opgemerkt dat appelland voor het feitelijk indienen van de mvv-aanvraag niet in Liberia zelf terecht kan (*productie 4*) voor het verkrijgen van een paspoort zal appelland echter wel naar Liberia dienen te gaan.

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

Voor de mvv- aanvraag dient appellant dan te reizen naar de meeste dichtbij gelegen Ambassade, te weten de Ambassade te Dakar in Senegal. De veiligheidssituatie aldaar, die niet gunstig is, dient in ieder geval wel mee te worden genomen in de beoordeling of in casu het vasthouden aan het mvv- vereisten leidt tot en onbillijkheid van overwegende aard.

GRIEF 3

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen neergelegd in rechtsoverweging 21 in de bestreden uitspraak, te weten:

- *"In deze brief kan echter niet worden opgemaakt dat de vader van verzoeker bij een tijdelijke terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst in een medische noodsituatie zal geraken en dat zijn vader niet voor de duur van de mvv procedure kan worden verzorgd door een zorginstelling. Verzoeker heeft aldus niet aangetoond dat vasthouden aan het mvv- vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard vanwege de slechte gezondheid van zijn vader. Voor verweerder bestond er geen aanleiding nadere informatie op te vragen, nu het aan verzoeker is om zijn stellingen nader te onderbouwen".*

In dit kader zij van belang dat de vader van appellant ingevulde toestemmingsverklaring tot het opvragen van medische gegevens heeft toegezonden aan verweerder. Dit nu verweerder eerder had aangegeven na aanleiding van een klacht over de overschrijding van de beslistermijn, dat zij nader medisch onderzoek wenste te doen. Vervolgens is met de ingevulde toestemmingsverklaringen niets gedaan. Niettemin neemt verweerder in het verweerschrift onder 3.2 wel de stelling in dat uit de wel overgelegde medische gegevens blijkt dat het momenteel redelijk gaat met de vader van appellant en derhalve de medische toestand van appellant zijn vader geen aanleiding geeft om een mvv vrijstelling te verlenen (*productie 5*) Namens appellant is hiertoe ter zitting nog nadrukkelijk naar voren gebracht dat deze conclusie niet zomaar getrokken kan worden. Het is immer zeer waarschijnlijk dat het nu juist de zorg van appellant is die ervoor gezorgd heeft dat het thans redelijk gaat met de vader van appellant. Het is dan ook aannemelijk dat het met de vader van appellant weer bergafwaarts gaat zodra hij de praktische en emotionele steun van appellant dient te missen. Voorts is het nog maar de vraag hoelang appellant zijn vader zijn levensbedreigende ziektes het hoofd kan bieden. Dit in combinatie met de onduidelijkheid of dat appellant zelf uiteindelijk werkelijk een mvv zal verkrijgen en zo ja de onduidelijkheid over hoelang deze periode van scheiding dan zal zijn, maakt dat er reëel risico is dat appellant zijn vader tegen die tijd niet meer in leven is. Hiervan uitgaande persisteert appellant dat het vasthouden aan het mvv- vereiste gezien de medische situatie van zijn vader wel degelijk leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

GRIEF 4

Voorts kan appellant zich niet verenigen met rechtsoverweging 22 van de bestreden uitspraak, te weten:

- *"De voorzieningenrechter is verder met verweerder van oordeel dat verzoeker niet heeft nagatond dat de Liberische Ambassade niet bereid of in staat is om verzoeker in het bezit te stellen van de vereiste documenten voor terugkeer naar Liberia".*

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

Appellant heeft middels ondergetekende zowel schriftelijk als telefonisch herhaling verzocht aan de Liberiaanse Ambassade om aan te geven of dat zij aan appellant een paspoort dan wel een LP kunnen verstrekken. In dit kader heeft verweerder in de beschikking op bezwaar op pagina 3 overwogen dat appellant zich weliswaar per brief tot de Liberiaanse Ambassade heeft gewend, maar dat appellant de reactie van de Ambassade op dit schrijven nimmer heeft overgelegd. In het aanvullende beroepschrift is hierover opgemerkt dat verweerder er kennelijk gemakshalve vanuit is gegaan dat er wel een reactie is verkregen, maar dat deze niet is overgelegd, terwijl in werkelijkheid de Ambassade op geen enkel schrijven reageerde. Uiteindelijk heeft de consul nog net voor de behandeling van appellant zijn zaak ter zitting gereageerd en wel bij mailbericht van 8 april 2008 (*productie 4*), waarin wordt aangegeven dat de zaak is voorgelegd aan de autoriteiten in Liberia en dat zodra er meer informatie is ondergetekende hierover bericht zal ontvangen. Dat appellant op het moment van de behandeling van zijn zaak ter zitting nog geen overduidelijk antwoord heeft gekregen van de Liberiaanse Ambassade over hun bereidheid wel of geen reisdocument af te geven valt appellant niet te verwijten. Appellant heeft zich immer ruimschoots voor de behandeling ter zitting tot de Ambassade gewend en sindsdien meermalen verzocht om kenbaar te maken of aan hem een paspoort dan wel Laisser Passer kan worden verstrekt. Nu tot op heden er geen eindantwoord is van de Liberiaanse Ambassade op de vraag of zij een paspoort of een Laisser Passer kunnen verstrekken is het aldus appellant onredelijk om er dan maar gemakshalve vanuit te gaan dat dit wel het geval is.

In de bestreden uitspraak wordt in dit verband er nog op gewezen dat er op 14 juli 2006 door de Liberiaanse Ambassade een nationaliteitsverklaring is afgegeven op grond waarvan het mogelijk moet zijn aldus de rechtbank om een Laisser Passer te verkrijgen. Appellant wenst in dit verband nog te benadrukken dat ook in de schriftelijke communicatie naar de Liberiaanse Ambassade kenbaar gemaakt is dat zij voor appellant een nationaliteitsverklaring hebben afgegeven. Ondanks deze informatie kon de consul, blijkens het mailbericht van 8 april 2008, kennelijk niet zonder overleg met de Liberiaanse autoriteiten zelf toezeggen dat er een Laisser Passer kan worden verstrekt. Appellant is van mening dat hier ook in deze kwestie wordt tegengeworpen dat hij iets niet aannemelijk heeft gemaakt terwijl hij zich hiertoe wel heeft ingespannen, zodat hem in deze ook geen verwijt kan worden gemaakt. Bovendien heeft verweerder ook niet aannemelijk gemaakt dat appellant wel een Laisser Passer zou kunnen verkrijgen. Zoals reeds in het aanvullend beroepschrift naar voren gebracht had deze kwestie tijdens een hoorzitting besproken kunnen worden en had alsdan wellicht ook verweerder inspanningen kunnen verrichten richting de Ambassade, nu verweerder waarschijnlijk eerder antwoord krijgt dan appellant.

GRIEF 5

Verder kan appellant zich eveneens niet verenigen met de navolgende overweging van de rechtbank:

- *“ Evenmin is aangetoond dat verzoeker niet in het bezit zou kunnen worden gesteld van identiteitsdocumenten of een paspoort ”.*

In de bezwaarfase is uitgebreid op dit punt ingegaan. Het volgende staat hierover in het aanvullend bezwaarschrift vermeld (*productie 2, aanvullend bezwaarschrift*):

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

" Het ambtsbericht van september 2007 verwijst voor wat betreft de afgifte van reisdocumenten naar het ambtsbericht van mei 2007. Uit het ambtsbericht van 12 mei 2006 blijkt dat paspoorten alleen door de directeur van het Bureau Paspoorten en in het buitenland door een diplomatiek vertegenwoordiger of consular ambtenaar uitgegeven worden. Indien de aanvrager in Liberia geboren is, zoals klager, moet deze een geboortebewijs overleggen, één aanhankelijkheidsverklaring afleggen en dient zijn identiteit door een betrouwbaar persoon te worden bevestigd. Indien noodzakelijk kan de diplomatiek vertegenwoordiger of consulaire ambtenaar vragen om aanvullend bewijs. Klager heeft echter geen geboortebewijs. Blijkens voornoemd ambtsbericht kan het geboortebewijs met een formulier en 2 pasfoto's bij het Ministerie van Gezondheid en Sociale Welzijn worden aangevraagd. Een aanzienlijk aantal geboortes, waaronder die van klager, is echter niet geregistreerd. Personen die geen geboortebewijs hebben, omdat hun geboorte nooit is gemeld kunnen bij " Criminal Court B" in Monrovia aantonen Liberiaan te zijn. Dit gebeurt op basis van verklaring onder ede, een taaltest en getuigenissen onder ede van 2 personen (productie 7 aanvullend bezwaarschrift). Nu klager geen geboorteakte heeft, is het voor klager onmogelijk om hier te lande – via Brussel - een paspoort te verkrijgen. Klager dient dus ook een geboorteakte te verkrijgen van de geboorteakte. Problematisch daarbij is dat klager dan de getuigenissen onder ede van 2 personen dient te verkrijgen. Nu de vader van klager het enige nog levende familielid is, zijn er niet eens 2 personen die voor klager zouden kunnen getuigen.

Dit nog los van de onmogelijkheid voor de vader van klager om te reizen daar hij vanwege zijn levensgevaarlijke ziektes hier te lande dient te blijven voor de verkrijging van de noodzakelijke medische zorg die aldaar niet te verkrijgen is.

Het enige dat klager kan gebruiken ter onderbouwing van zijn Liberiaanse nationaliteit is eigenlijk de verklaring van de Liberiaanse Ambassade die zij hebben afgelegd in het kader van de LP aanvraag namelijk een statement dat klager onderdaan van Liberia is. Deze verklaring dient in het bezit te zijn van uw dienst.

In dit verband verwijs ik echter tevens naar het ambtsbericht van 12 mei 2006 waarin vermeld staat dat de wet geen bepaling kent die Liberiaanse Ambassades en Consulaten de bevoegdheid toekent om certificaten en/of verklaringen af te geven over de persoonsgegevens van een gestelde Liberiaan of over de echtheid van een document (productie 7 aanvullend bezwaarschrift).

Daarbij komt dat zelfs indien klager naar Liberia zou willen afreizen om aldaar te trachten een geboorteakte en vervolgens een paspoort te verkrijgen en aldaar een mvv aanvraag te doen, het voor klager onmogelijk is om naar Liberia uit te reizen. Klager heeft immers geen geldig grensoverschrijdend document. Voorts worden er nog immer geen Laisser Passer afgegeven door de Liberiaanse autoriteiten. Dat uw dienst zoals aangegeven in de bestreden beschikking verwacht dat zodra er overeenstemming is bereikt tussen de Liberiaanse en Nederlandse autoriteiten over het gedwongen uitzetten, een LP zal worden afgegeven, maakt niet dat klager thans in staat is om naar Liberia af te reizen. Daarbij zij vermeld dat de onderhandelingen tussen de Liberiaanse en de Nederlandse autoriteiten reeds zeer lang voortduren en tot dusver er geen overeenstemming is bereikt.

Berte, Maalsté & Blom**A D V O C A T E N**

In dit verband verwijst klager nog naar de uitspraak van de rechtbank Roermond in zijn bewaringszaak van 19 oktober 2006 waarin de rechtbank overwoog dat het enkel feit dat er nog overleg gaat plaatsvinden op een nog te bepalen datum te weinig is om tot het oordeel te kunnen komen dat er thans zicht opzetting binnen redelijke termijn bestaat. Inmiddels zijn wij ruim een jaar verder en is er nog steeds geen overeenstemming bereikt.

Niettemin heeft eiser verzocht aan de Liberiaanse Ambassade of dat zij hem toch in het bezit kunnen stellen van een paspoort (productie 8 aanvullend bezwaarschrift). Gezien de wijze waarop een paspoort blijkens het ambtsbericht dient te worden verkregen, vreest ondergetekende echter dat zonder de vereiste geboorteakte klager geen paspoort zal verkrijgen".

Gelet op het bovenstaande uitgebreide betoog is de in deze grief aan ed orde zijnde overweging van de rechtbank, dat niet is aangetoond dat appellant geen identiteitsbewijs of paspoort kan verkrijgen, onbegrijpelijk dan wel onvoldoende gemotiveerd.

GRIEF 6

Bovendien kan appellant zich niet verenigen met de overweging van de voorzieningenrechter dat:

- *"Uit hetgeen verzoeker in het kader van zijn beroep op artikel 8 van het EVRM heeft aangevoerd, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet volgt dat hem grond van dit artikel vrijstelling van het mvv- vereiste moet worden verleend".*

Uit al het voorstaande moge duidelijk zijn dat aan appellant het onmogelijke wordt gevraagd.

- Er wordt geen rekening gehouden met appellant zijn medische gesteldheid nu hij deze niet heeft onderbouwd, terwijl appellant in de onmogelijkheid verkeert om deze te onderbouwen.
- Er wordt geen rekening gehouden met appellant zijn onmogelijkheid om een LP te verkrijgen nu dit niet is aangetoond terwijl appellant ook hier tot dusver in de onmogelijkheid verkeert om dit aan te tonen, terwijl het definitieve antwoord van de Liberiaanse autoriteiten via de Liberiaanse ambassade in deze niet is afgewacht.
- Er wordt geen rekening gehouden met de onmogelijkheid van appellant om aan een identiteitsdocument of paspoort te komen, nu dit aldus de rechter niet is aangetoond. Zoals uit de vorige grief moge blijken kan appellant zich daar niet mee verenigen.
- Er wordt geen rekening gehouden met de medische gesteldheid van appellant zijn vader nu deze aldus de rechter bij een tijdelijke terugkeer van appellant niet in de medische noodsituatie zou geraken en vader voor de duur van de mvv procedure kan worden verzorgd door een zorginstelling. Terwijl deze vraag niet aan BMA is voorgelegd en daarbij niemand weet hoe lang de tijdelijke scheiding duurt en of dat deze überhaupt wel tijdelijk is.

Al met al wordt er derhalve van appellant gevergd dat hij allereerst wacht op een antwoord van de Liberiaanse Ambassade over de verzochte Laisser Passer. Er van uitgaande dat appellant deze onverhoopt uiteindelijk toch krijgt wordt van appellant gevergd dat hij ondanks zijn traumatische ervaringen in Liberia naar daar terugkeert.

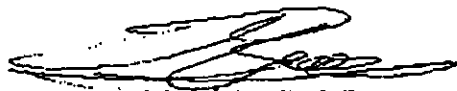
Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

Ook herhaald appellant in dit kader nogmaals dat tijdens een hoorzitting wellicht overleg gevoerd had kunnen worden over de (on) mogelijkheid om een LP te verkrijgen. En in hoeverre verweerder hierin wellicht een rol zou kunnen spelen om meer duidelijkheid in de zaak te krijgen. Nu is de stand van zaken dat appellant hoewel aantoonbaar in de onmogelijkheid daartoe verkerend wordt tegen geworpen van belangzijnde zaken niet aangetoond te hebben en er dan maar gemakshalve vanuit gegaan wordt dat appellant zijn vader niet in een medische noodsituatie terecht komt als hij - tijdelijk - van zijn zoon gescheiden wordt, appellant zijn psychische gesteldheid niet aan terugkeer in de weg staat en appellant wel een LP en paspoort kan krijgen. Appellant persisteert dan ook bij zijn stelling dat er in zijn zaak sprake is van een onzorgvuldige besluitvorming, er meer onderzoek verricht had dienen te worden en het voldoen aan de hoorplicht in deze zaak derhalve niet middels de standaard overweging dat zijn bezwaren ongegrond waren en daar redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk was terzijde geschoven had mogen worden.

REDENEN WAAROM appellant uw Raad van State eerbiedig verzoekt de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te 's Hertogenbosch, d.d. 24 april 2008, verzonden op 28 april 2008, Awb 07/44528 en 08/7535, te vernietigen.

Gemachtigde,

mr. Madeleine R.F. Berte